

هابیل و قابیل: شیوه‌ی قوربانی کردنه‌که

په‌یدابوون ۴

له دیراسه‌تمان له تهورات، له‌پاش ئه‌وه‌ی ئادهم و حه‌وا گوناھیان کرد، بینیمان که خودا ده‌ستی کرد به پراگه‌یاندنی پلانه‌که‌ی بۆ هینانی که‌سیک که نه‌وه‌ی ئادهم پزگار ده‌کات له هیزی شه‌یتان و گوناھ و دۆزه‌خ. هه‌روه‌ها زانیمان چۆن خودا ئه‌و جل و به‌رگه‌ی رته کرده‌وه که ئادهم و حه‌وا بۆ خۆیان دروستیان کردبوو له‌گه‌لای هه‌نجیر. خودا ده‌یویست فیتریان بکات که گوناھباران به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ناتوانن شه‌رمه‌زاری خۆیان داپۆشن به‌رامبه‌ر به خودای پارسا که ده‌بیته دادوه‌رییان بکات. ته‌نها خودا ده‌توانی گوناھباران پزگار بکات له تاوانباریه‌که‌یان. له‌به‌ر ئه‌وه، زانیمان چۆن خودا خۆی هه‌ندیک ئاژه‌لی کرده قوربانی و جل و به‌رگی له پیسته‌که‌ی دروست کرد، و ئادهم و حه‌وا‌ی پی داپۆشی. خودا یه‌که‌م قوربانی خۆینی ئه‌نجام دا. هه‌روه‌ها خۆیندمانه‌وه که چۆن خودا پراگه‌یاند که دوو تووخم مرۆف ده‌بیته له‌سه‌ر زه‌وی: ئه‌وانه‌ی که وشه‌ی خودا رته ده‌که‌نه‌وه، و ئه‌وانه‌ی بڕوای پی ده‌که‌ن.

له‌ناو ئه‌م وانه‌که، ده‌رباره‌ی یه‌که‌م دوو کورپی ئادهم و حه‌وا ده‌خۆینینه‌وه: قابیل، که باوه‌ر هینانی به خودا رته کرده‌وه، و هابیل، که باوه‌ری به خودا هینا. هه‌ر وه‌ک بینیمان، ئادهم و حه‌وا ئیستا له ده‌روه‌ی باخچه‌ی عه‌دن ده‌ژیین. خودا ده‌ریانی کرد له‌به‌ر له سنوور ده‌رچونیان. به‌هۆی گوناھه‌که‌یان، چی دی نه‌یان‌توانی له‌ژێر سایه‌ی به‌ره‌که‌ته‌کانی باخچه‌ی عه‌دن بژیین. گوناھه‌که‌یان بووه مایه‌ی تیکدانی په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل خودا. به‌لام، خودا هیشتا ئه‌وانی خۆش ده‌ویست و ئاگاداریان بوو.

ئێستاش با پیکه‌وه له تهورات بخۆینینه‌وه. له به‌شی چواره‌می سپاره‌ی په‌یدابوون، نووسراوه: ئادهم له‌گه‌ل حه‌وا‌ی ژنی جووت بوو و ئه‌ویش سکی پڕ بوو، قاییلی بوو و وتی: (له‌لای خوداوه‌نده‌وه پیاویک بووه به‌ره‌مه‌م). له پاش (هابیل) سی برای بوو. ئینجا هابیل بووه شوانی میگه‌ل و قاییلیش کاری له‌گه‌ل زه‌وی ده‌کرد. (په‌یدابوون ۴: ۱، ۲)

ئادهم و حه‌وا دوو کورپیان بوو. وه‌ک باوک و دایکیان گوناھبار بوون. گوناھه‌که‌ی ئادهم وه‌ک نه‌خۆشیه‌کی درم بۆ مندا له‌کانی بلا‌بووه‌وه. قابیل و هابیل به گوناھباری په‌یدابوون و هاتنه جیهانه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه، نووسراوه پیرۆزه‌کان ده‌فه‌رموی: ئادهم کورپکی بوو له وینه‌ی خۆی. (په‌یدابوون ۵: ۳) هه‌ر وه‌ک په‌ندی پیشینان ده‌لێت (گیا له‌سه‌ر ره‌گی خۆی شین ده‌بیته). قابیل و هابیل به سرووشتیکی گوناھباری له دایک بوون. هه‌ردوو کورپه‌که له جه‌سته‌دا گه‌شه‌یان کرد و زانیاریان زیاتر بوو. قابیل بوو به جووتیار. کریکاریکی کۆششکه‌ر بوو وه ئیشتی قورس نه‌ده‌ترسا. هابیلش شوان بوو. هه‌ردووکیان ده‌رباره‌ی خودایان ده‌زانی. ده‌یانزانی که خودا هه‌یه و خودا پارسایه و رقی له گوناھه. ده‌بوايه هه‌ردووکیان بیانزانیايه که بۆ ئه‌وه‌ی له خودا نزیک ببنه‌وه، پیویست بوو له رینگای قوربانی خۆینه‌وه بیته که خودا بۆیانی بپاندبووه‌وه.

پۆژیکیش هات له ژبانی قابیل و هابیل که بپاریان دا خودا بپه‌رستن و قوربانیه‌ک به‌خشن له پیناوی دا. بۆیه، نووسراوه پیرۆزه‌کان ده‌فه‌رموی: (ئینجا ئه‌وه بوو دوا‌ی ماوه‌یه‌ک قابیل له به‌روبوومی زه‌وی پیشکه‌شی خوداوه‌ند کرد. به‌لام هابیل له نۆبه‌ره‌ی میگه‌له‌که‌ی و له چه‌وراییه‌که‌یانی پیشکه‌ش کرد. جا هابیل و پیشکه‌شکراوه‌که‌ی جیی په‌زامه‌ندی خوداوه‌ند بوو. به‌لام قابیل و پیشکه‌شکراوه‌که‌ی جیی په‌زامه‌ندی خوداوه‌ند نه‌بوو. جا قابیل زۆر تووهره‌ بوو و پرووی خۆی گرژ کرد. (په‌یدابوون ۴: ۳-۵)

با وورد ببنه‌وه له‌وه‌ی که روویدا. دوو که‌س ویستیان خودا بپه‌رستن. هه‌ردووکیان قوربانیه‌یان به‌خشی بۆ خودا. به‌لام نووسراوه پیرۆزه‌کان ده‌فه‌رموی: جا هابیل و پیشکه‌شکراوه‌که‌ی جیی په‌زامه‌ندی خوداوه‌ند بوو. به‌لام قابیل و پیشکه‌شکراوه‌که‌ی جیی په‌زامه‌ندی خوداوه‌ند نه‌بوو. بۆچی خودا قوربانی هابیلی په‌سه‌ند کرد و قوربانی قابیلی رته کرده‌وه؟ چ جیاوازیه‌ک هه‌بوو له نێوان هه‌ردوو قوربانیه‌که‌؟

به راستی، قوربانی قابیل و قوربانی هابیل زور جیاوازونبون. قابیل سه وزه ی جوان و میوه ی خوښی بۆ خدا هیڼابوو. سه باره ت به هابیلیش، خوینی به رخیکې بی عیبی بۆ خدا هیڼا. خدا له گوناھی هابیل خوښ بوو، به لام له گوناھی قابیل خوښ نه بوو.

بوچی خدا له گوناھی هابیل خوښ بوو که خوینی به رخې هیڼابوو و له گوناھی قابیل خوښ نه بوو که سه وزه و میوه ی هیڼابوو؟ ئایا له بهر نه وه بوو که خدا حزی له سه وزه و میوه نییه؟ نه خیر، له بهر نه وه نه بوو! باشه ئه ی بوچی خدا، دادوهری هابیلی کرد وه ک راستودرووست، و قابیلی له ناو گوناها که ی به جی هیښت؟ ئه مه یه هوپه که ی: هابیل نه و قوربانیه ی هیڼا که خدا ده یویست، به لام قابیل شتیکی تری هیڼابوو. نه وه چی بوو که خدا داوای ده کرد بۆ نه وه ی له گوناها کانیاڼ خوښ بیت بی نه وه ی راستودرووستی خو ی لادا؟ پیویستی به خوین بوو - ژیاڼی - نازهلکی بی عیب. هابیل باوهری به خدا هیڼا و قوربانی خوینی هیڼا، هر وه ک خدا داوای کردبوو. له بهر نه وه، نووسراوی پیروز ده فرموی: **به باوهر هابیل قوربانیه کی باشتری له وه ی قابیل پیشکه شی خدا کرد. به باوهر شایه تی بۆ درا که راستودروسته کاتئ خدا شایه تی بۆ قوربانیه که ی دا. (عبرانیه کان ۱۱: ۴)** هابیل باوهری به خدا هیڼا، به لام قابیل باوهری به خدا نه هیڼا.

باوهر هیڼان به خدا مانای چیه؟ باوهر هیڼان به خدا مانای نه وه یه که متمانه ت به خدا هه بی تا نه و خاله ی که به گوئی وشه ی بکه ی. باوهر هیڼان به خدا نه وه یه که هرچی خدا بفرموی وه ک راستی وهریگری. نه گهر تو بلئی، (باوهرم به خدا هه یه) به لام باوهرت نه بی به وه ی خدا دیفرموی له نووسراوه پیروزه کان، که واته تو به راستی باوهرت به خدا نییه. خدا و وشه ی خدا یه کن. نه گهر باوهرت به خدا هه یه، نه و باوهر به وشه ی دینی و به گوئی ده که ی. نه گهر باوهر نه هیڼی به وه ی که خدا ده یفرموی، مانای نه وه یه که تو خودی خدا رت ده که یه وه.

خدا هابیلی قه بول کرد چونکه باوهری به وشه ی هیڼا و خوینی به رخیکې هیڼا، هر وه ک خدا رایسپاردبوو. خدا قابیلی قه بول نه کرد چونکه نه و به راستگوئی وه باوهری به وشه ی خدا نه هیڼا. قابیل وای نیشان ددا که باوهری به خدا هه یه، به لام هه لسوکه وتی نه و شته یان رت ده کرده وه، له بهر نه وه ی قوربانی خوینی نه هیڼا، هر وه ک خدا رایسپاردبوو.

رهنگه که سیک بپرسی، بوچی خدا قوربانی نازهلئ رایسپاردوو؟ بوچی خدا فرمویه تی، **(الیخوښوونی گوناھیش بی خوین رښتن ناییت.)**؟ **(عبرانیه کان ۹: ۲۲)** له بهر نه مه: یاسا پارسا که ی خدا راده گه ینئ که سزای گونا مردنه! له بهر نه وه یه که ده بیت خوین بریزئ. خدا نه یفرمموه، (ده کری سزای گونا به میوه و سه وزه بدریته وه) هه روه ها نه یفرمموه، (سزای گونا نوپژ و رژی گرتن ئیشی چاکه کردنه) نه خیر! نه وه ی که خدا له بیگرده ی خو ی فرمویه تی نه مه یه: نه و سزایه ی پیویسته بدریت بۆ گونا مردنه!

خدا، له نووسینه کانی پیغه مبه ره کان، پیمان نیشان دده ت که هه موو که س، هه موو مندالیکې نادم گوناھی نه نجام داوه و هه موو گوناها ریگ قهردی که وره ی هه یه به رامبه ر به خودای پارسا. گوناها ران ده بیت بمرن و قهردی گوناها کانیاڼ بده نه وه له دوزه خ تاهه تا. قهردی گونا گه ئی گهری و ناتوانی به نه نجامدانی ئیشی چاکه نه و قهرده لای خدا رپش بکه یته وه. سزای گونا مردنه و چوونه ناو دوزه خه، که له بهر نه وه ش کرده وه ی چاکه هه رگیز ناتوانی لای بات!

با هه ول بده یڼ نه مه پوون بکه ینه وه. با وازانین که من پاره یه کی زور قهرداری یه که کم و من ده چمه لای و پیی ده لیم، (ده زانم که په نجا ملیون دینارت قهردارم، به لام من هیچ پارم نییه و ناتوانم قهرده کم به پاره بده مه وه، به لام پلانیکې ترم هه یه بۆ نه وه ی قهرده که بده مه وه. نه وه ش نه مه یه: هه موو رپژ، من به رده رگای ماله که ت پاک ده که مه وه. به و شیوه یه ئیشت بۆ ده که م تاوه کو قهرده که ت هه مووی دده مه وه.) خاوه ن قهرده که ده بیت چون و لامم بداته وه؟ رهنگه تو ره بیت، یان پیم پی بکه نی، به لام نه وه ی گومانی تیدانه بیت نه وه یه که نه م بیوکه یه رت ده کاته وه! باشه بوچی خاوه ن قهرده که نه م پلانیه ی من رت ده کاته وه؟ له بهر نه وه ی مه حاله من قهرده زور گه وره که م بده مه وه به و کرده وه چاکه لاوازانم.

به همان شیوه، کهس ناتوانی قهردی گوناھی بداته‌وه به کرده‌وهی چاکه. تنها یه‌ك شت هه‌یه که سزای گوناھ دده‌اته‌وه – پاره و کرده‌وهی چاکه نییه – به‌لام مردنه. سزای گوناھ مردن و دادگاییه. له دهرئه‌نجامدا، خودا نه‌یدتوانی قهردی گوناھی هابیل و قابیل ره‌ش بکاته‌وه له‌سه‌ر بنه‌مای ئیشه‌کانی ده‌ستیان. پلانی خودا بۆ ئه‌وهی قهردی گوناھیان بسپرتته‌وه له رینگای خوینی قوربانیه‌ك بوو. بی تاوان ده‌بیئت له جینگای تاوانبار بمریت.

له گوناھ خۆش بوون به‌گویره‌ی پلانی مرۆف نییه، به‌لکو به‌گویره‌ی پلانی خودایه. له‌سه‌ر بنه‌مانی قوربانی جیگر، خودا دهرگایه‌کی ئی خۆش بوون و پرزگار بوون بۆ نه‌وهی ئاده‌م کرده‌وه. له نه‌وه‌کانی پیشوودا، خودا رایه‌گه‌یاندبوو که هه‌موو گوناھباریک ده‌بیئت ئاژه‌لیکی بی عه‌یب بکات به قوربانی. ئه‌و ئاژه‌له بی گوناھه ده‌مری وه‌ك جیگر بۆ گوناھباران. له‌به‌ر خوینی قوربانیه‌کی ئاوا، خودا ده‌توانی ئارام له‌سه‌ر نه‌وهی ئاده‌م بگری و گوناھیان داپۆشی بۆ ماوه‌یه‌ك. به‌لام خوینی ئاژه‌لان ناکری قهردی گوناھی مرۆف بسپرتته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وهی قیمه‌تی خوینی ئاژه‌ل هاوتای خوینی مرۆف نییه. له‌به‌ر ئه‌وه نووسراوه پیروژه‌کان ده‌فه‌رموی که قوربانی ئاژه‌ل، **ته‌نھا سیبهری شته باشه‌کانی داهاتووه، نه‌ك وینه‌ی ته‌واوی راستییه‌کان.... چونکه مه‌حاله‌ خوینی گا و بزنی گوناھ لابه‌ریت.**

(عیبرانیه‌کان ۱۰: ۱، ۴)

به‌م شیوه‌یه، گرنگترین شت که له یادمان بیئت دهرباره‌ی قوربانی ئاژه‌ل ئه‌ویه که ته‌نھا وه‌ك نموونه‌یه‌ك یان هیمایه‌که بۆ ئه‌و پرزگاری دهره که ده‌هاته جیهانه‌وه بۆ ئه‌وهی قهردی گوناھی نه‌وهی ئاده‌م بدات. ئه‌م پرزگاری دهره، که خودا په‌یمانیه‌ به‌ هاتنی دابوو، ده‌مریت جاریک له‌به‌ر گوناھ ئازار دره، بی تاوان له پیناوی تاوانباران، تا‌کو له خودامان نزیک بکاته‌وه. (۱ پته‌رۆس ۳: ۱۸) هه‌ر وه‌ك له ئینجیل نووسراوه: **هه‌موو پیغه‌مبه‌ران شایه‌تی بۆ ده‌ده‌ن که هه‌ر که‌سێک باوه‌ری بی به‌یئیت، به‌خشینی گوناھه‌کانی به‌ ناوی ئه‌و ده‌ست ده‌که‌ویت. (کردار ۱۰: ۴۲)**

به‌هه‌رحال، له نه‌وه‌کانی رابردوودا، پلانی خودا بۆ پرزگاری پیوستی به قوربانی ئاژه‌ل بوو. به‌لام قابیل پلانی خودای پشت گوئی خست. قابیل به رینازیکی نوئی هاته پیش، ناینیک که خۆی دایه‌ینا. قابیل یه‌که‌م ئاینی سه‌خته‌ی دروست کرد. کرداری ده‌ستی خۆی به خودا پیشکesh کرد. به‌روبوومی زراعه‌تی خۆی کرد به قوربانی بۆ خودا، ئه‌و زه‌وییه‌ی که نه‌عه‌تی ئی کراوه که خۆین له خۆ ناگری. ئایا خودا قوربانی بی خوینی ئاوا قه‌بول کرد؟ نه‌خیر، خودا قوربانی وای قه‌بول نه‌کرد.

سه‌باره‌ت به هابیل، ئه‌و به‌رخیکی بی عه‌یبی وه‌ك قوربانی پیشکesh به خودا کرد و سه‌ری بری تاوه‌کو خۆین برژی. له‌پاش ئه‌وه سووتاندی. له‌به‌ر ئه‌و قوربانییه، ویزدانی هابیل روون بوو به‌رامبه‌ر خودا. ئه‌و له ناخی خۆی ده‌یزانی که شایه‌نی مردنه، به‌لام به‌رخه بی گوناھه‌که له جینگای ئه‌و مرد. به‌م شیوه‌یه، هابیل به باوه‌ر شایه‌تی به‌و پرزگاری دهره‌ی که دیته جیهانه‌وه بۆ ئه‌وه له جینگای گوناھباران بمری، و سزای گوناھباران له‌خۆ بگریت.

با چیرۆکی ئه‌مرۆمان کورت بکه‌ینه‌وه به‌ چه‌ن پرسیاریک. بۆچی خودا قوربانی قابیلی قبول نه‌کرد؟ له‌به‌ر ئه‌وه بوو که قابیل گوناھباریکی گه‌وره‌تر بوو له هابیل؟ له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوو. ئه‌وان هه‌ردووکیان گوناھبار بوون و هه‌ردووکیان قوربانیان پیشکesh کرد بۆ خودا. قابیل که‌سیکی ئاینی بوو له رووخسار، په‌نگه‌ بتوانین بلین که قوربانی قابیل زیاتر جینگای پرز بوو له قوربانی هابیل. سه‌وزه و میوه زۆر جوانن، به‌لام به‌رخیکی سه‌ربراو و خوینه‌که‌ی زۆر شتیکی جوان نییه! به‌لام، گوناھ لای خودا زۆر گه‌وره‌یه و رینگای ئی خۆش بوون که خودا دایمه‌زراندووه راده‌گه‌ینی که: **لیخۆشبوونی گوناھیش بی خۆین رشتن ناییت.** بۆیه، خودا قابیل و قوربانیه‌که‌ی په‌ت کرده‌وه، له‌به‌ر ئه‌وهی قابیل پرزی رینگای راست و دروستی خودا بۆ پرزگاریبوون نه‌گرت.

که‌س ناتوانی به‌ره‌و خودا بیئت، مه‌گه‌ر به رینگای راستو دروستی نه‌بیئت که خودا دایرپرژتووه! رینگای خودا ته‌واو و دیاریکراوه! هه‌روه‌ك ماتماتیکه. ئه‌گه‌ر مامۆستایه‌ك له قوتابخانه له قوتابییک بپرسی، (دوو کۆ دوو ده‌کا چه‌ن؟) ئه‌وا ته‌نھا یه‌ك وه‌لامی راست

هه‌یه. دوو کۆ دوو ده‌کاته چوار. ئه‌و قوتابییه‌ی بلّیت سیّ هه‌له‌یه، ئه‌وشی بلّی پینچ هه‌ر هه‌له‌یه. ئه‌وه‌ی بلّیت چوار و نیو هه‌ر هه‌له‌یه. دوو کۆ دوو ده‌کاته چوار، ته‌واو! رِیگای پاستودرووست بۆ پزگاربوون که خودا دایمه‌زاندووّه ئاوايه. ته‌نها یه‌ک خودا هه‌یه و ته‌نها یه‌ک رِیگا هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی گوناھباران بگه‌رینه‌وه لای خودا، خودای پارسا! ئه‌ویش رِیگای قوربانی ته‌واوه.

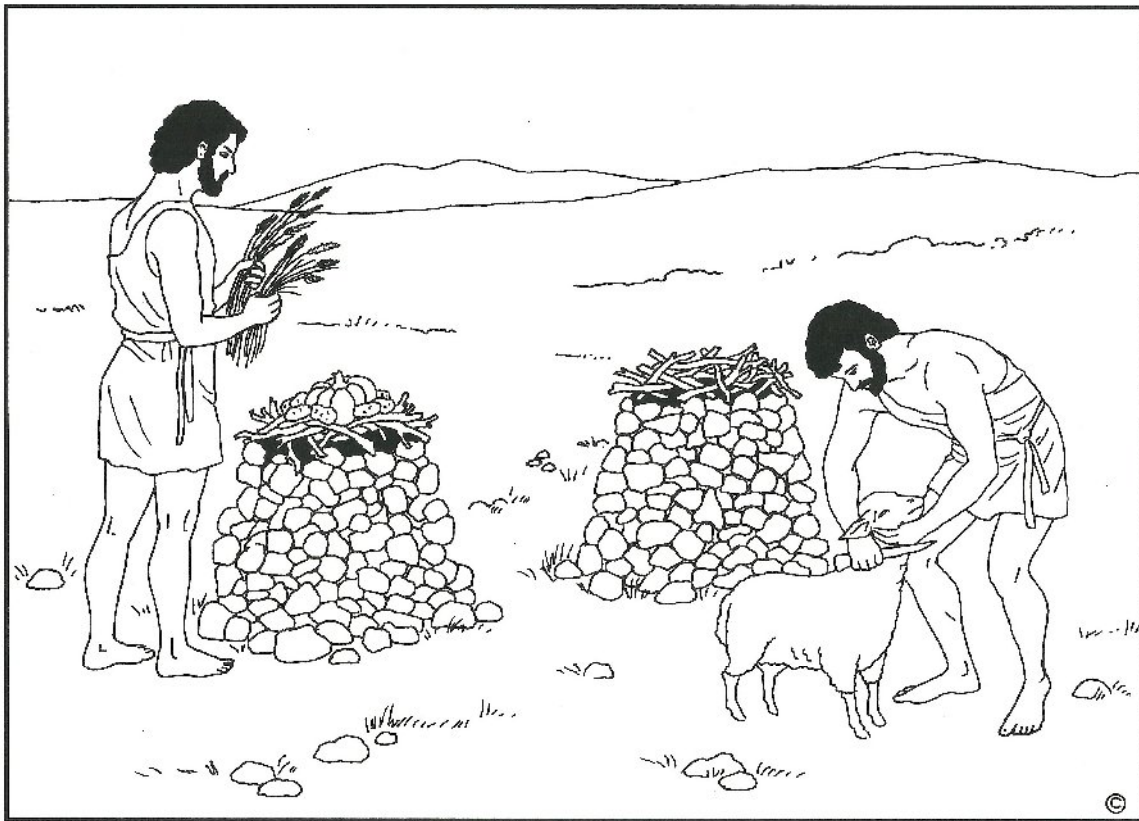
ده‌زانی ووشه‌ی خودا چی ده‌فهرموئّ سه‌بارهت به‌و قوربانیه‌ی پیروژه که خودا دابینی کردووّه بۆ ئه‌وه‌ی قهردی گوناھه‌کانت به‌یه‌کجاری بسپه‌رته‌وه؟ ده‌زانی که خودا خۆی پزگاری ده‌ریکی مه‌زنی ناردۆته خواره‌وه بۆ زه‌وی له پیناوی ئه‌وه‌ی له‌گوناھه‌کانت خۆش بیّت و بییه‌ خاوه‌ن دلّیکی پاک به‌رامبه‌ر به‌ خودا؟ له‌ وانه‌کانی داها‌تو‌دا، شتی زیاتر فیرده‌بین سه‌بارهت به‌م پزگاری ده‌ره سه‌رسوپه‌ینه‌ره. سه‌بارهت به‌و، نووسراوه پیروژه‌کان ده‌فهرموئّ:

نییه له‌ناو خه‌لک‌دا درابّیت، به‌وه‌وه پّویست بکات پزگار بین. (کردار ۴: ۱۲)

ئهم جاره بیته‌وه دیراسه‌ته‌که‌مان ته‌واو ده‌که‌ین ده‌رباره‌ی هابیل و قابیل.

خودا به‌ره‌که‌تی خۆی به‌سه‌رتدا ببارینئّ کاتی ده‌روانه‌ یاسا بنچینه‌بییه‌که‌ی که ده‌فهرموئّ: لیخۆشبوونی گوناھیش بّی خوین پشتن

نابّیت. (عیبرانیه‌کان ۹: ۲۲)

گرنترین پرسپاره‌کان بۆ ئەم وانه‌یه:

١. بۆچی خودا له گوناھای هابیل خۆش بوو که خویینی به‌رخى هینابوو و له گوناھای قابیل خۆش نه‌بوو که سه‌وزه و میوه‌ی هینابوو؟ ئایا له‌بهر ئه‌وه‌بوو که خودا حه‌زی له سه‌وزه و میوه نییه؟ بۆچی خودا، دادوهری هابیلی کرد وه‌ك راستو‌درووست، و قابیلی له‌ناو گوناھه‌که‌ی به‌جی هیشته؟ ئه‌وه چی بوو که خودا داوای ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی له گوناھه‌کانیان خۆش بیته بۆ ئه‌وه‌ی راستو‌درووستی خۆی لادا؟
٢. باوه‌ر هینان به خودا مانای چیه؟
٣. بۆچی خودا قوربانی ئازهلێ پاسپاردوه؟ بۆچی خودا فه‌رمویه‌تی، (ئیلخۆشبوونی گوناھیش بۆ خویین پشتن ناییت.؟
٤. ئایا خودا قوربانی بۆ خویینی ئاواى قه‌بول کرد؟
٥. بۆچی خودا قوربانی قابیلی قبول نه‌کرد؟ له‌بهر ئه‌وه بوو که قابیل گوناھباریکى گه‌وره‌تر بوو له هابیل؟
٦. ده‌زانى وشه‌ی خودا چی ده‌فه‌رموی سه‌بارهت به‌و قوربانیه‌ پیرۆزه که خودا دا‌بینی کردوه بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ردی گوناھه‌کانت به‌یه‌کجاری بسپریته‌وه؟
٧. ده‌زانى که خودا خۆی پزگاری ده‌ریکی مه‌زنی ناردۆته خواره‌وه بۆ زه‌وی له پیناوی ئه‌وه‌ی له‌گوناھه‌کانت خۆش بیته و ببیه‌ خاوه‌ن دلێکی پاک به‌رامبه‌ر به خودا؟

رێگای راست و دروستی:

وه‌رزى خویندنه‌وه‌ی کتابی پیرۆز

(٢٠١٦)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه‌وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به‌خه‌ش کراوه‌ته.

به‌ره‌م هینەر: کۆمه‌له‌ی رێگای راستو‌دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org